

عنوان مقاله:

بررسی روانشناختی نماد رنگ در شعر بیدل دهلوی

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امید مجد - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

ندا یانس - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه چرخ نیلوفری آذربایجان

خلاصه مقاله:

بیدل دهلوی یکی از شاعران سرآمد سبک هندی است که دیوان غزلیات او سرشار از تصاویر رنگارنگ است. این رنگینی کلمات در غزل بیدل، تنها شامل تصاویر خیالی با رنگ ها نیست؛ بلکه کاربردهای مختلف واژه رنگ را نیز در برمی گیرد. اینکه بیدل در تصویرسازی با رنگ چه شگردهای ادبی بهکار برده است و چه ترکیبات تازه‌ای آفریده است و آیا از طریق کاربردهای فراوان رنگ در غزل بیدل میتوان به روح و روان شاعر پی برد؛ مسئله ای است که این پژوهش در پی تحلیل و بررسی آن است. پژوهش حاضر با روش توصیفی تحلیلی به بررسی روانشناختی عنصر رنگ در غزل بیدل پرداخته است. تحقیقات در این حوزه نشانگر بسامد بالای کاربرد واژه رنگ در قالب ترکیبات اضافی است به خصوص ترکیبات «شکست رنگ» و «گردش رنگ» که بیدل آنها را در راستای عقاید عرفانی خود بهکار گرفته است. نتایج حاصل از این پژوهش، نشاندهنده بسامد بالای رنگ سیاه در غزل بیدل است که از غلبه تیرگی و ناامیدی بر زندگی وی حکایت می کند. همچنین رنگ زرد و بنفش در اشعارش این ناامیدی و نیز رنج و دردهایی را که بیدل در زندگی خانوادگی، اجتماعی و عرفانی خود متحمل شده بیشتر نمایان می کند.

کلمات کلیدی:

روان شناسی رنگ، اشعار بیدل، ادبیات بینارشته ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181639>

